

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačati 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljati velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) v sprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Kato. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne sprejemajo.

Vrednistvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 180.

V Ljubljani, v torek 10. avgusta 1897.

Letnik XXV.

Slavnost v Celju.

Iz Celja, dne 8. avg.

„In to bo naš, to bo slovenski dom“.

A. Funtek v „Prologu“.

Da bil je to slovenski dan, — dan slovenske vzajemnosti, ki sta ga priredila marljiva celjska posojilnica ter „Sokol“ celjski povodom otvoritve „Narodnega doma“ in slovesnega blagoslovljenja nove zastave celjskega „Sokola“ dne 7. in 8. avg. t. l.

Bil to dan je naš, dan, ki je sijajno pokazal, da Slovenec še živi in da ga nasprotnikov kruta sila nikar zatrla še ni! Z vso znano, brezobzirno silo so pritiskali nasprotniki, združeni nemški nacionalci in liberalci, s kratka nemški „heiloveci“, da zabranijo to velepomembno slavnost, preprečijo pojav slovenskega življa na Stajerskem, — v starodavnem Celju.

Celje, — kolikokrat se je to ime imenovalo v zadnjem letu, osobito v zadnjih mesecih. Celje zaslovelo je po širnem svetu zaradi „slovenske“ gimnazije, širi svet je izvedel o tem mestecu ob leni Savinji tudi po „Narodnem domu“, ki so ga sezidali marljivi slovenski seljaki svojemu narodu v čast, nasprotnikom pa v veliko jezo!

In ta „Narodni dom“ se je slovesno odvarjal minule dni, — slovesno — pravim, akoravno so nasprotni nemški faktorji celjski kakor drugi, napejali vse moči, da preprečijo vsako večjo slavnost.

Ni šlo! Še vedno živimo v Avstriji, katere temeljni zakoni jamčijo vsem avstrijskim narodom ravnopravnost, a ne priznavajo nobenemu prednosti! Ni se nam sicer dovolil slovesen vhod v mesto, omejiti smo se morali na „Narodni dom“, zborovati pod varstvom bajonetov. Nič ne dé, slavnost je bila vendar sijajna!

Na jedno stran se je pokazal uspeh slovenske marljivosti in odločnosti, delavnosti in neustrašenosti v prav svetli luči, — na drugo stran pa nemška

„kultura“, tista toliko proslavljena in hvalisana nemška kultura, katero nam ponujajo na vseh koncih in krajih, nam vsiljujejo v šolah in uradih.

Za „inferiorne“ nas imajo! Dnevi celjskih slavnostij so pa pokazali, kako superijorni smo jim, tistim „kulturonošcem“, ki so nam hoteli imponirati samo z zabavljicami, kričanjem, žvižganjem, metanjem gnjilih jajec in drugimi sličnimi pojavi.

Prihod.

Ze na ljubljanskem kolodvoru je bilo minulo soboto popoldne živahno gibanje. Občinstva, deloma v društvenih opravah se je kar vse trlo, vse si je iskalo po vozovih prostoréka do Celja. Morali so priklopiti več vozov. Predmet razgovorom je bil vseskozi ta: Kaj bo v Celju, kako nas vsprejmejo, bodemo li mogli mirno zborovati itd.? Koliko vprašanj, a na nobeno določnega odgovora!

Ze med vožnjo nas je marsikaj presenetilo. Grmenje topičev, zastave na mnogih krajih vse to je kazalo, kako se rodoljubi zanimajo za Celje. Lepo presenečenje nas je čakalo na Zidanem Mostu. Ko je prihajal ljubljanski vlak, zasvirala je vrla, jako dobro izurjena glasba zagrebškega ognjegasnega društva prav krepko „Naprej zastava Slave!“

V Celji smo smo! Na kolodvoru je živahno gibanje in vrvenje. Iz železniških voz se usuje množica rojakov, pozdravljajo se znanci, vrše se iskreni pozdravi in odzdravi. Slovesni spreved v mesto je prepovedan, zato se moramo lepo tiho, molče pomikati v mesto. A vendar, — nasprotniki naši „nemški“ Celjani, so nam priredili vsprejem — po svoje! Ceste so natlačene polne občinstva, kajpak „nemškega“, ker slovensko je v sprevedu, a med tem občinstvom je ogromno število prav navadnih pouličnjakov, podkupljenih, da razgrajajo in žvižgajo. Ob straneh stojé. Vsak trenutek se zasliši znani „heiló“, zabavljanje zoper Slovence, zlasti zoper So-

kole in duhovnike, katerih je došlo prav častno število.

Rudeče srajce in črne suknje jih prav posebno bodejo v oči! Da ne morejo do nas, da morajo ostati v gotovih mejah, zato morajo skrbeti orožniki, ki so za te dni v Celje pozvani od vseh strani. Na vseh koncih in krajih jih vidiš po več stati, da zabranijo kar s početka vsak nered. Za Slovence orožništvo ni bilo potrebno, pač pa za prevročekrvene Nemce, ki prežijo na vseh koncih in krajih na nas, da nas zasramujejo.

Ko dospemo v „Narodni dom“, to krasno stavbo, res „naš slovenski dom“ nas pozdravlja godba z živo koračnico, pozdravljamo se z gromovitimi „živio“ in „slava“ kliči, s kliči, ki gromé po vsem Celji, ter pričajo, da — Slovenec tudi v Celji še živi!

Za tem pa na — delo! Treba poskrbeti za prenočišče, koncert, itd. Pa lahko se je poskrbelo! Slavnostni odbor je nam dobro postregel na vse strani; z ozirom na težavne celjske razmere storil je uprav veliko. V takem nemčurskem gnjezdú, o katerem se lažejo, da je nemčursko, preskrbeti vse za toliko ljudi, to ni mala naloga. Naš slavnostni odbor rešil jo je z mnogo požrtvovalnostjo, dobro in častno.

Koncert.

Po 7. uri zvečer je nakrat nastopila na cesar Jožef-ovem trgu stotinja vojakov, odgnala tam stoječe Nemce, ki so kar zeleni od jeze zrlí na „Narodni dom“ in tam zbirsajočo se množico, ter obstopila vhod na omenjeni trg tako, da nihče od nasprotnikov ni smel noter. Sokolaši pa so skrbeli za to, da je bil onim, ki so se udeleževali slavnostij, prost ustop.

Omeniti moramo kar tukaj, da so se nasprotni listi glede vojaške straže grozovito lagali. „Deutsche Wacht“ n. pr. je pisala, da je straža morala braniti Nemce pred — Slovenci! Ta je pa res predebela.

LISTEK.

Še jedna beseda o stiškem samostanu.

(Dalje.)

Pravite, gosp. dopisnik, da hočemo duhovniki iz slovenskega naroda nekaj posebnega narediti in zato zaklepamo deželo, da sam zlodej ne bo mogel priti čez meje. A v istem hipu trdite, da vabimo meniha. Glejte, kako si nasprotujete!

No, menihi naj le pridejo, ker poznamo jih kot nositelje prave kulture, kot prijatelje narodove, vsi drugi „zlodeji“ (kakor jih vi nazivate) naj pa le daleč zunaj naših mej ostanejo, ker „zlodej“ še nikogar ni osrečil, tudi nas ne bo! Zelimo pa si to, ker res iz srca želimo, naš narod videti duševno naobražen in gmetno utrjen, pred vsem pa v tistem zdravem verskem duhu, po katerem je premagal doslej še vse sovražnike svoje in, če se tako vernega in poštenega ohrani, jih tudi vselej bo, ne samo tuje, temveč tudi domače, kakoršni stojé pod „Narodovim“ krilom.

Prostora za slovensko ljudstvo še ne bo zmanjkalo, če pridejo menihi, magari če tudi ustanove še nekaj samostanov, kakor trdi isti dopisnik, ker ti

možje ne gonijo kmeta v proletarijat, mu ne izsesavajo mozga in krvi, ga ne mečejo v ječo itd., kakor trepetaje on prorokuje.

Kmet je srečno živel kot sosed samostanov in bo i v bodoče srečno živel, ker laž je, da bo moral le znašati v samostansko kašto; pač pa bo od te kašte, če Bog da, da bo polna, tudi deležen. Odkritosrečno povem na vsa usta še jedenkrat, kar sem še omenil, da zaradi menihov ne bo še zmanjkalo ljudstvu prostora na naši lepi slovenski zemlji, pač pa ga zmanjkalo, če bodo s kmetom vsi „mogotci“ tako postopali, kakor postopa tam doli na Dolenjskem nekdo! (Nomina odiosa!) — Gosp. dopisnik ga lahko zve, ker blizu stanuje, in vsa dolenjska stran v strahu trepeta pred njim tako, da je že prišel v pregovor, kakor je bilo pred sto leti na Gorenjskem znan izrek: „Bog nas varuj hudega Kljuke!“ Taki ljudje, kakor je ta „mogotec“ delajo iz odrtih kmetij latifundije, izsesavajo ubogemu kmetu ne le mošnjček in listnico do zadnjega vinarja, temveč izpraznujejo tudi hleve in njemu samemu bi izsesali v pravem pomenu kri in mozeg, samo če bi smeli in mogli. Pa hvala Bogu, nismo v Afriki med Hotentoti ali v Aziji, kamor si gosp. dopisnik nazaj priti — želi! Ti ljudje tirajo kmeta ne le v proletarijat, temveč tudi v sužnost h kladi

in v ječo! In če stopi isti g. dopisnik vrh Gorjancev in vpraša Dolenjce tako glasno, da ga bodo vsi slišali: „Je-li to res?“ Odgovorili mu bodo unisono „stiskaje pesti“ da se izrazim z dopisnikom in s solznimi očmi: „Res je! res! Bog nas varuj hudega Kljuke!“

„Ne zabite zgodovine!“ Kličete Vi nam. Mi Vam isti vsklik odločno vračamo. Le učite se zgodovine, katere, kakor se vidi, toliko umete, kolikor zajec na boben, in potem bote morda vender le jedenkrat začeli drugače pisati in tudi — postopati! —

Vi nam kažete na — klado. Le prinesite nam jedno tako klado, na katero so duhovske in meniške roke kmeta privezale, in mi njih nasledniki, Vam jo bomo odvagali z zlatom. Kdor take odurne bedarije piše, je ali blazen ali pa zelo hudoben; tretje je nemogoče. Če je prvo, v blaznico ž njim, če je pa drugo istina, če je tako hudoben, pa zasluži, da njega, kot svojega hujskača, pripeljejo kmetje h kladi, ga na-njo polože in privežejo ter mu jih toliko naštejejo, da bo svoje žive dni pomnil kdaj je s klado strašil, in da ga mine vse veselje, take burke uganjati. Ni čuda, če se boji vešal v pogledu na meniha! Kdor misli na vešala in se že trese pred njimi, ta gotovo nima dobre vesti.

Vojaki so branili Nemcem vstop do „Nar. doma“, Nemce so odganjali, da niso mogli blizu do Slovencev; le-tim je bil dovoljen prost prehod; kjer je bilo treba, šla je straža s Slovenci na dom, da jih brani napadov od nemške strani, — a vendar se nemški poštenjakoviči v Celju in drugod lažejo, da so oni bili preganjani, da njih je bilo treba varovati. Hinavci, ki vedno dejanjski izvršujejo, kar se pripoveduje v znani basni o volku in jagnjetu.

Miru tudi vojaki niso mogli napraviti. Za korzonom zbirali so se celjski nagajivci, največ — nezrelh fantalinov, a med njimi tudi dokaj „častne“ gospode. Zastopan je bil med kričarji prav dobro tudi nežni spol in marsikatera nemška „fajlica“ je te dni pokazala, da v surovosti z uspehom more tekrovati z — gorjanskimi hlapci. Kričanje, „heilo“ — vanje je trajalo vso noč, ker nikogar ni bilo, ki bi z malce odločnim nastopom zamašil kričarjem usta.

V „Narodnem domu“ nas nemški vik in krik ni motil. Vsi prostori, tudi dvorišče, so bili zasedeni do zadnjega kotička. Že ta večer zbralo se je bilo na tisoče ljudij. Povsod je vladalo neprisiljeno, res bratovsko, slovansko veselje. Čul si razna slovanska narečja, a srce vseh je vsemala le jedna ljubav. Da, zbrali smo se bili bratje na bratsko slavnost.

Proti 8. uri je hitelo vse v veliko, jako priročno in lepo urejeno dvorano h koncertu. Odlična slovanska družba, brez razlike stanu je zasedla prostore, bilo je prav tako, kakor poje pesnik Funtek v „Prologu“:

„Meščan
In kmet, duhovnik in veljak posvetni,
Ubožec, bogatin — nihče ni prvi,
Nihče ni zadnji — vsi smo bratje le,
Vsi zdušni smo bojniki za prosveto!“

Po prvi koračnici je govoril gospod režiser Ineman „Prolog“. Zložil ga je, kakor opetovano omenjeno, naš pesnik A. Funtek, ki s pesniškim navdušenjem proslavlja idejo združenja.

„Dramatično društvo“ iz Ljubljane nam je uprizorilo veseloigro v jednom dejanju „V Diogenovem sodu“. Igra, sama na sebi duhovita in izvrstna, se je izvrstno predstavljala in živahno odobrvala. Pa vendar se je mnogim zdelo nekako čudno, da se je za to priliko izbrala ravno ta. Primerna narodna igra dosegla bi bila gotovo še večji uspeh. A poznamo mnoge težkoče, in hvaležni smo odboru i za to.

Za petje sta poskrbela vrli ljubljanski „Slavci“ in pa izborni mešani zbor iz Št. Jurja ob južni železnici. Od „Slavca“ morali smo pričakovati kaj dovršenega. Nismo se varali! Težke skladbe pel je veliki zbor jako točno, navdušeno in navduševalno.

Presenetil, očaral nas je nastop šentjurskega mešanega zbora. To Vam je zbor, kekoršen sme z uspehom nastopiti v vsakem velikem mestu. Zvonki ženski glasovi, združeni s krepkimi, so občinstvo kar elektrizovali in uprav frenetično odobravanje in ploskanje hvaležnih poslušalcev je primoralo pekinje in pevce, da so zopet in zopet se prikazali na odru. Splošna sodba je ta, da se je koncert vseskozi izborna obnesel. Pripomogla je k uspehu jako mnogo

Ko bi, gosp. dopisnik, živeli v Trubarjevi dobi, katero poveljujete, gotovo bi se Vam strah uresničil zaradi Vašega neprestanega hujskanja in Vaše telo bi viselo na kolu, drugim v svarilo. In verujte mi! prav nobeden bi ne jokal za Vami, niti meščani, katerim se škulite kot pokrovitelj, še manj kak dolenski kmet!

„Narod“ nam kliče: „Tihi bodite in sramujte se svojih prednikov! Ker so se strašno malo zmenili za njih duševno izomiko.“ To „strašno malo“ se glasi „strašno lažljivo“; ko bi hotel to na tem mestu še posebej dokazovati, reklo bi se vodo v Savo nositi. Zato opustim vse drugo in opozorim le na dva „Gospoda“, na dva Lukeža. Saj če sliši kak „Narodovec“ besede „gospod Lukež“, misli si brez dvoma prototip priprostega fajmoštra s kmetov ali s hribov, ki nima prav nobenih zaslug za narod, ki živi filistersko sam zase. — Ta dva gg. Lukeža sta Lukež Knafelj in Lukež Jeran. Dovolj sta znana slovenskemu svetu. — Prvi je bil, rodom Gorenjec, kmečki fajmošter celo zunaj domovine, katere pa ni pozabil med tujci, kakor jo pozabi marsikak gospod, ki pa ni fajmoštev. Ta g. Lukež je ustanovil štipendije za kranjske dijake na dunajskem vseučilišču, katere so že marsikaterega slovenskega sina osrečile za celo življenje. (Koniec sledi.)

zagrebška godba, ki je precizno in ognjevito izvajala posamezne točke.

Po koncertu je bilo na dvorišču živahno gibanje. Godba je z veliko vstrajnostjo kratkočasila goste, ki so bili navzoči v res velikem številu. Že ta večer je pokazal, da bode slavnost sijajno uspela. (Dalje sledi.)

Delavski in obrtni shod v Solnem gradu.

Solni grad 8. avg.

V nedeljo dopoldne in popoldne je bilo zaupno posvetovanje došlih vdeležencev, katerih se skupno obeta krog 1000. Zastopane so bile vse alpske dežele. Izmed državnih poslancev so prišli: Axmann, Bielohlavek, Tusel, dr. pl. Fuchs, Schoiswohl, Herg, dr. Krek, Loser in Wedral.

Pri posvetovanju se je pokazalo politično nesoglasje katoliške ljudske stranke in krščanskih socialcev. Ti so izjavili, da se morejo shoda vdeleževati le, če se vsprejme ta-le njihova izjava:

„Zastopniki krščansko socialne stranke, ki so se zbrali pri delavskem in obrtnem shodu v Solnem gradu dne 8. avg. 1897, izjavljajo, da se morejo vdeleževati shodovih posvetovanj le z izrečnim predpogojem, da ima ta shod samo namen povspesevati gospodarske zadeve delavcev in obrtnikov.“

Vdeležba zastopnikov krščansko socialne stranke pri tem shodu pa nikakor ne pomenja skupnega postopanja krščansko socialne in katoliške ljudske stranke v politični smeri.“

Ta izjava se je jednoglasno vsprejela na znanje in nato je v imenu krščanskih socialnih mož izjavil dr. Axmann, da bodo z vsemi svojimi močmi sodelovali pri shodu.

Zvečer ob 7. bo v zdravilišču prva slovesna skupščina.

Dunajski krščanski socialci so v jezikovnih naredbah nastopili pot, katera se pokaže pri vsaki priliki kot opolzla tudi za njihove lastne namene. Tako se lahko razlaga tudi imenovana izjava.

Zdravilišče je ukusno okrašeno; vzlasti dvorana je krasna. Po mestu vise z mnogo hiš zastave. Liberalci in nemški ljudovci se na vso moč togoté nad tem shodom. „Salzburger Tagblatt“ in „Salzburger Volksblatt“ kričita, kar moreta o zatiranju nemškega naroda in se jezita, da se v tem času v Solni grad sklicuje „klerikalni“ delavski in obrtni shod. Ljudje, katerih zastopniki so v državnem zboru preprečili vsako pametno delo, se pač morajo jeziti nad vsakim, ki hoče resno delati. Saj bi bil s tem v srce zadet tisti, kateremu služi njihovo vpitje, namreč — kapitalistični liberalizem. Oba lista tudi svarita svoje somišljenike, naj ne izobešajo zastav. Se vedno je bilo najboljšje znamenje, če so se liberalci hudovali nad kom. Gotovo bo to tudi sedaj tako!

Ob 7. se je pričela slavnostna skupščina. Prostorna dvorana je bila popolnoma polna. Pozdravil jo je predsednik pripravljalnega odbora Dis. — Začetkom zahvalja državne poslance in jih prosi zastopati v državnem zboru pri shodu sklenjene zahteve. Na katoliških, jedino res avstrijskih načelih, ki dajejo vsem narodom njihove pravice, stojimo vsi tu navzoči. Neštevilno vprašanj nas čaka. Posvetujmo se o njih brez osebnih, brez strankarskih primesij v pomoč obrtnemu in delavskemu stanu.

Pripravljalni odbor je zelo primerno predlagal predsedniška mesta. Čevljarski mojster iz Gorenje Avstrije Schönmann je bil izvoljen za predsednika, pleskarski pomočnik Hagedorn za 1. podpredsednika, krojaški pomočnik Preuss za 2. podpredsednika. Zapisnikarja sta kapelan Šmic in drž. poslanec Tusel.

V imenu solnograške dežele je pozdravil shod deželni glavar kanonik Winkler v zelo prisrčnih besedah, naidejač se, da bode shod imel obilo vspeha.

Brzobjavnih pozdravov je bilo veliko iz vseh pokrajin avstrijske države. Med pozdravi omenjam poseben pozdrav dr. Luegerja, mariborskega kn. šk. ordinarijata in uredništva „Hrvatskega Radnika“. Bral jih je Tusel.

Profesor Gratl iz Bilina je imel slavnostni govor:

Naš čas potrebuje moč, ne moč, ki se ustrašijo vsakega migljeja od tgoraj, ki živé v osebni nasladnosti, ki skrbé samo zase, marveč moč, ki imajo srce za delavsko ljudstvo. — Zalosten je naš čas. Celo „železni“ kmet propada. Obrtni stan je podoben

človeku, o katerem pripoveduje sv. pismo, da je padel med razbojnike. Razbojnike vsi poznamo. Samo Samaritanca ni. Delavski stan in njegovo revščino poznamo. Veliko ubogih delavcev stiska pesti in proklinja. — Naš shod se drži načela, da more le živa vera v Boga rešiti sedanje razmere. Povodenj zadnjih dni je pokazala, da se Bog ne da odstaviti ne od socialistov, pa tudi ne od liberalcev. Goljat se sicer vedno bojuje proti našim načelom, toda David se je že tudi našel. Ta David je vzbujajoče se krščansko ljudstvo. Med socialnimi demokrati je mnogo dobrih, a zapeljanih. Zato se bojujmo z ljubeznijo. Napredni smo; samo jeden nazaj poznamo: Nazaj k praktičnemu krščanstvu! Pomagajmo si sami in Bog nam bo pomagal.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. avgusta.

Sprava med Čehi in Nemci. „N. Freie Presse“ piše, da hoče vlada na vsak način dognati spravo na Češkem. V ta namen skliče češki deželni zbor, koder naj se uravna jezikovno vprašanje. Vlada je baje izdelala pet predlog, katere hoče najprvo predložiti posebni konferenci, sestavljeni iz veljakov vseh strank. Ako se ta konferenca zjedini za jedni ali drugi načrt, predloži ga potem vlada meseca septembra deželnemu zboru. Te predloge so: 1. Zakon o kurijah, ki določi narodne volilne kurije za deželni odbor, deželne zavode in odseke v deželnem zboru. 2. Novela k volilnemu redu za deželni zbor. Število poslancev bi se za 15 pomnožilo, in sicer mestni mandati. Več večjih krajev bi se uvrstilo v mestne skupine. Od teh 15 mandatov bi dobili Čehi 14, Nemci 1 mandat. Ustanovila bi se nova trgovska zbornica z razdelitvijo jednega mešanega okraja, ki voli dva poslanca. 3. Ustanovile bi se na deželne troške šole za manjšine. 4. Zakon o jeziku pri avtonomnih uradih, ki priznava češke, nemške in mešane občine. Ako v kaki občini biva petina druge narodnosti, velja za mešano. Poslovni jezik bi bil v nemških občinah nemški, v čeških češki, v mešanih pa oba jezika. Ako se vsprejme ta zakon, potem vlada prekliče jezikovni naredbi, oziroma prenaredi v tem smislu. To je glavna točka razgovorov. Ako se v tej točki zjedinijo Čehi in Nemci, potem se utegne doseči sprava. 5. Konečno namerava vlada deželnemu zboru predložiti načrt zakona o okrožnih oblastvih, ki bi bila srednja instanca med okrajnimi glavarstvi in ces. namestništvom. Češki poslanec dr. Stransky je v Prerovi izjavil, da je vlada o teh načrtih že obvestila češke poslance. Toda Nemci zahtevajo, da mora vlada preje preklicati jezikovni naredbi, kar osvetljuje nemško spravljalnost. Zadnje nedeljo so imeli v Pragi shod nemški državni in deželni poslanci. Posvetovali so se o podpori po povodnji prizadetim krajem. Ob enem pa so segli tudi na politično polje ter obsojali češko stranko in sklenili, nadaljevati dosedanjo taktiko in organizovati Nemce na Češkem jednotno s Schönererjevo stranko.

Češki poslanci z Morave so zborovali minolo nedeljo v Prerovu; iz Šlezije je bil navzoč dr. Hruby. Poročal je o položaju dr. Stransky ter naglašal potrebo jednosti čeških poslancev. Povedal je mej drugim, da hoče vlada sklicati konferenco čeških in nemških veljakov ter jim predložiti več načrtov gledé sprave. Ako se doseže sporazumljenje, prenaredi vlada jezikovno naredbo za Češko, a ona za Moravsko ostane. Shod je vsprejel resolucijo, da naj češki poslanci vstrajajo v sedanji parlamentarni večini in da podpirajo vlado, ako hoče uresničiti v adresi določena načela.

Nemški cesar je bil v Rusiji najslovesneje vsprejet. Vsi listi naglašajo, da je ta shod nemškega in ruskega cesarja velikega političnega pomena. Večletna napetost med Rusijo in Nemčijo je poravnana. Ruski listi izražajo prepričanje, da trodržavna zveza ni naperjena proti Rusiji in da se s časom ublažijo nasprotja med državami na kontinentu.

Francosko ministerstvo Meline ima grenke ure. Zarotile so se vse opozicijske stranke, da vržejo sedanjo vlado pri prihodnjih volitvah. V ta namen hočejo loviti kmetijske volivce ter svoj socialistički program v tem smislu prenameniti. Mi dvomimo, da bi se jim to posrečilo, kajti socializem je pri francoskem kmetu na slabem glasu, kakor tudi zasluži. Sicer se krba tudi v republinanski stranki, odkar vlada odločneje postopa proti radikalcem.

Umor španjskega ministerskega predsednika Canovasa iznenadil je ves omikani svet, ki z gnevom obsoja ne gleda na politično stališče grozodejstva brezsrčnega anarhista. Vsa znamenja kažejo, da je bil umor pripravljen, kajti že l. 1893 je Canovas le po naključju ubežal smrtni nevarnosti. In sedaj je policija slutila, da anarhisti nekaj pripravljajo. Morilec Golli je 26 let star, rojen v Badiji pri Napolju. V Italiji je bil obsojen v ječo, a je ušel ter se klatil po Franciji, Belgiji in Angliji. Iz Londona se je pritepel na Španjko, da izvrši črno delo. V nedeljo popoldne se je Canovas v kopališču Santa Agneda pri San Sebastijanu sprehajal, ko stopi predenj neznan človek ter po kratkih besedah trikrat ustrelil na iznenadenega ministra. Prva kroglica zadene Canovasa v čelo, drugi dve v prsa. Množica skoči proti morilecu, a policija ga jej iztrga. Canovas je umrl čez poldrugo uro, previden s sv. zakramenti. V Madridu je vse razburjeno, vsi navzoči ministri so se takoj zbrali ter posvetovali o naredbah z ozirom na občno razburjenost. — Antonio Canovas del Castillo je bil rojen l. 1826 v Malagi ter se je v mladosti kot pesnik proslavil. L. 1851 je ustanovil konservativni list „Patria“ l. 1854 je bil kot zastopnik mesta Malage izvolje v španjsko zbornico, dve leti pozneje je bil poslanik v Rimu, l. 1864 je bil prvič minister ter prodrl z zakonom proti suženjstvu. L. 1874 do 1879 je bil ministerski predsednik ter je z novo ustavo utrdil monarhijo in napravil red v deželi, koder je več časa divjala revolucija. L. 1890 je vpeljal občno volilno pravico. Canovas je bil konservativec ter poleg liberalnega Sagaste najvplivnejši španjski politik in državnik.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. avgusta.

(Celjska slavnost) je pokazala tamošnje nemškutarje in njihovo omiko v pravi luči kot suroveže in do skrajnosti zaslepljene pruske. Skoraj neverjetne dogodke nam poročajo razni udeleženci. Celjska fakinaža vedla se je ostudnje od Ašanti-zamorcev v dunajskem prastru. Ko bi Slovani, zbrani ob tej priliki v Celju, ne bili toliko mirni in potrpežljivi vpricho nečuvnega zasramovanja v senci bajonetov stoječih nemških kričalcev, tekla bi bila kri in razgrajali bi še dolge pomnili slovanske pesti. Da ni prišlo do večjih izgrediv, za to gre hvala le slovanskim gostom. Ze včeraj smo ob kratkem poročali o barabstvu nahujskane tolpe, danes pa smo prejeli zopet brzojavko, ki svedoči o vsej umazanosti in besnosti Bismarkovih čestilcev. Brzojavka se glasi: „Nocoj so nemški razgrajalci razbili pri „Narodnem domu“ šipo, vredno 60 gld., škodo trpi dunajska zavarovalna družba. Razbili so tudi svetilko, poškodovali strešne cevi. Navzoči redar storilcev ni zaprl.“ Tako sika gad, ko mu stopiš za vrat. In celjski dopisnik graške „Tagesposte“ si še drzne oznanjati svetu, da so se Nemci vedli jako zmerno in taktno! Toda Slovenci ustajajo in Nemcev je strah. Na pesek je zidana nemška trdnjava v Celju, razpokano je njeno zidovje, izpedkopani so nasipi, zrušiti se mora in se bode, ker to zahteva že naravni proces. Kmalu pride ure, ko pade v razvaline ta steber nemškega mosta do Adrije in na nemškem Jerihu ob Savinji zavihra slovenska trobojnica!

(Umrli) je po daljši bolezni v najboljših letih v ponedeljek zjutraj ob 9. uri v Toplicah na Dolenjskem, kjer se je zadnji čas zdravil, gospod Ivan Vidmar, c. kr. gimnazijski profesor v Novem Mestu. Truplo bodo prepeljali v Ljubljano; pogreb bode jutri zvečer ob 6. uri. N. v m. p.!

(Kaničične vmeščen) je bil danes č. gospod Viljem Gašperin na župnijo Planino v črnomaljskem okraju.

(Volitev.) Danes je bil v Celju izvoljen provincijalom štajerske provincije kapucinskega Reda č. o. Friderik Ingliš; v defintorij so bili voljeni: č. oo. Albert Müsselberger, Gregorij Jenič, Edvard Bervar in Konstantin Škodnik. Rajniki provincijal o. Rafael Oblak in sedanji sta rojena v Stari Loki na Kranjskem.

(Še jedenkrat novo uradniško društvo.) Iz uradniških krogov se nam piše: Zadnjo soboto sprejela so se pravila za novo uradniško društvo skoraj nepremenjena. Izključile so se na predlog poročevalcev le točke, tičeče se gospodarskega vprašanja, ker bajé že konsumno društvo deluje v gospodarskem oziru za uradnike. Ravno tako se je dosledno odstra-

nila določba, po kateri naj bi imel pasivno volilno pravico samo tisti, kateri je član že drugih dveh obstoječih društev. Zbralo se je okolo 50 večinoma starejših uradnikov. Čuda torej ni, da se je tudi večinoma nemškutarilo. Mi še jedenkrat povemo, da se nam društvo zdi dvomljive vrednosti. To tem bolj, ker vživa posebno naklonjenost vlade in njenega glasila. Mislimo pa, da bo iz te moke malo dobrega kruha. V političnem oziru tudi pri uradnikih ne bo več nosila — zvonec nemškutarija. Proč s polovičarstvom, odločno prepričanje naj ima tudi inteligenca uradniškega stanu. Društvo, če deluje, naj deluje najprvo v socialnem oziru. Tu je dovolj dela. Ne samo dolžnosti, tudi pravice. Hic Rhodus, hic salta!

(Električna železnica v Ljubljani.) Kranjska stavbinska družba namerava v Ljubljani zgraditi električno cestno železnico. Dotični načrt je družba predložila c. kr. železničnemu ministerstvu v odobrenje ter prosila, da se odredi pregled črte in odločijo postaje. Ministerstvo je ta načrt predložilo občinskemu svetu ljubljanskemu, da o njem izreče svoje mnenje. V zadnji seji je bilo to vprašanje v razgovoru. Občinski svet se je izjavil, da so vse proge primerne in potrebne, izvzemši progo od Št. Peterskega trga mimo vojašnice do Resljeve ceste. Izrekel pa se je za naslednje proge električne železnice: 1. Južni kolodvor-Dunajska cesta-Mestni trg-Cesarja Josipa trg. 2. Južni kolodvor-Resljeva cesta-Cesarja Josipa trg. 3. Cesarja Josipa trg-Poljanska cesta-klavnica. 4. Hotel „pri slonu“-Šelenburgove ulice-Zvezda-Vegove ulice-Valvazorjev trg. 5. Valvazorjev trg-Emonska cesta-Cojzove ulice-Sv. Jakoba trg-Rožne ulice-Karlovka cesta-dolenjskih železnic kolodvor. 6. Žitni trg-Sv. Petra ulice (poleg nove bolnice) do proge dolenjskih železnic. 7. Cesta južne železnice-Dunajska cesta ter mimo pokopališča do topničarske vojašnice. 8. Dunajska cesta-Cesta za južnim kolodvorom do kolodvora za tovore. 9. Marije Terezije cesta-Bleiweisova cesta-tobačna tovarna. 10. Trg pred justično palačo-Spodnja Siška. 11. Marije Terezije cesta-državni kolodvor.

(Ogenj.) V vasi Ravne nad Cerknem zgorelo je v soboto, dne 7. t. m. sedmim gospodarjem 13 poslopij. Tudi streha na zvoniku je zgorela. Unelo se je po nesreči. Strehe so bile slamnate, vode nič.

(Tatvina.) Z Vrha pri Vinici se nam piše: Dne 4. t. m. ponoči so vlomili tatje okno pošte v Vinici in odnesli poštno blagajno, jo razbili in pustili blizu vasi Drenovca, kakih 25 minut od Vinice. Tri sumljive ptičke imajo že pod ključem.

(Iz stiškega okraja): V občini St. Vid-Zatičina je izvoljen županom bivši večletni župan g. Franc Muli. Mož si je prizadeval na vse kriplje, da je po preteku treh let zasedel zopet županski stol. — Kakor se čuje, so dobili cistercijani že nekaj pretilnih pisem iz našega okraja, a zbog teh ne bodo hujskači nič opravili. Ljudstvo je v obče veselo in zadovoljno; a vendar je tudi nekaj takih oseb, ki se dajo hujskati in verujejo zapeljivim prerokom, kaka beda bo nastala vsled samostana itd. Na tako prazno in zlobno govorčenje ne bomo odgovarjali, ker je že „Slovenec“ vso stvar pojasnil. Mi le svetujemo onim gospodom, ki hujskajo ljudstvo, naj ne obrekujejo poštenih ljudi. Ako bi bil kupil samostan kak žid, tedaj bi mirno gledali in mu šli na roke, a sedaj ko so ga dobili v posest katoliški redovniki, jih grozno bode v oči. To ni lepo in pošteno!

(V Blagovici) je v nedeljo dne, 1. avgusta v lepo odičeni cerkvi daroval slovesno prvo sv. mašo preč. g. Jožef Lavrič, porojen v Voščah, gorski vasiči blagoviške fare. Cerkveni govor je imel veleč. g. župnik Janez Vidergar, blagoviški rojak. — Cerkveno petje oskrbeli so gg. bogoslovci in so svojo nalogo izvrstno rešili. Nove sv. maše, kakor tudi domače veselice udeležila se je obilica duhovščine iz okolice in skazala čast gosp. novomašniku in njegovim svatom.

(Brzojavna postaja) z omejeno dnevno službo in združena s poštnim uradom se je odprla dne 8. t. m. v Zelezniških na Gorenjskem.

(Legar) se širi na Slapu, Budanjah in sosednjih vaseh na Vipavskem.

(Obletnice) bitke pri Jajcih v Bosni je naš domači pešpolk št. 17 praznoval v nedeljo v Celovcu; ob 5. uri zjutraj je bila budnica, ob 8. uri sv. maša, popoldne streljanje za dobitke.

(Nesreča.) Opetovano se pripetě nesreče pri streljanju s topiči vsled neprevidnosti. Minulo nedeljo so streljali v Gor. Jablanici pri Litiji. Pri tej

priliki je oplazilo 16 letnega Martina Šmuka po obrazu, rokah in prsih, da je v pol ure umrl. Precej ranjeni so bili še trije drugi.

(Nesreča.) Včeraj popoldne je peljal tukajšnjega tovarnarja A. Drelseja hlapec iz tovarne po Lendarski stezi. Vsled deževja se na mokrih tleh spodrsne jednemu konju, da pade proti poročju, ki se ulomi in zvrne čez zid, a seboj potegne še drugega konja. Jeden konj se je ubil, drugi zlomil nogo.

(Ušli) so iz deželne trtnice na Kodeljevem pri prisilni delavnici trije mladoletni prisiljenci: Janez Črne, Fr. Pesendorfer in I. Kothgassner. Zadnja dva so pazniki dohiteli na Fužinah, Črne jo je popihal.

Društva.

(Razpored veselice) dne 15. avg. t. l. o priliki izleta „Slov. pevskega društva v Trstu“ v Vipavo. 1. „Naprej“, udarajo tamburaši. 2. Brajša: „Koračnica“, (posvečena društvu), moški zbor. 3. J. Bartl: „Oj planine“, mešani zbor. 4. Tamburanje. 5. F. S. Vilhar: „Hrvatska Davorija“, moški zbor s spremljevanjem godbe. 6. „Pozdrav“, mešani zbor. 7. Tamburanje. 8. Hubad: „Narodne pesmi“, a) moški zbori, b) mešani zbori. 9. Tamburanje. 10. F. S. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, moški zbor. — Ustopenina 30 nvč. Posebni sedeži 20 nvč. Začetek točno ob 6¹/₂ uri zvečer.

(Trgovska in obrtniška zbornica.) [Dalje.] Iz tega in drugih razlogov je ureditev postala potrebna, pri tem je veljalo načelo, izraženo v resoluciji, katero je visoka poslanska zbornica sklenila dne 27. marca 1896:

„C. kr. vlada se pozivlja, da dovoli prodajo mešanega blaga le prodajo živil in predmetov vsakdanje domače potrebe.“

Na Kranjskem samem ni prodaja mešanega blaga razširjena, paš pa imamo večje branjevece, ki so prodaji mešanega blaga podobni; v Ljubljani je zadnji čas tudi znana prodaja mešanega blaga.

To pa ni ona prodaja mešanega blaga, kakor se je razvila na Kranjskem in po drugih kronovinah na deželi.

Da vidimo, da se v Ljubljani med mešanim blagom nahajajo čisto drugi predmeti, se navaja naslednje:

Obrtnik je imel obrtni list za rokovičarski obrt. Ker je pa poleg rokovic prodajal tudi denarnice, ščetke, kravate, naramnice, moderce, toaletne predmete, ovratnike, manšete itd., je priglasi trgovino z mešanim blagom. Trgovec je imel obrtni list za trgovino z pozamentirskim in modnim blagom in ker je hotel še s klobuki tržiti, priglasi je trgovino z mešanim blagom, med tem, ko je njegova firma še zmerom trgovsko sodno vpisana na trgovino s pozamentirskim in modnim blagom itd.

Iz tega je pač spvideti, da je potrebno, da se obseg obrtne pravice posameznih trgovskih obrtov uredi. Če se pošteva, da najrazličnejši predmeti pridejo pod oznamenilom „prodaja mešanega blaga“ v trgovino, se mora preveriti, da je § 38. zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39, dobil z zakonom z dne 4. julija 1896, drž. zak. št. 205, nujno potrebno dodatno določilo.

Če se držimo strogo na dotočilo, da sme obrt prodaje mešanega blaga obsežati le pravico za malo prodajo živil in tudi predmetov vsakdanje domače potrebe, bi smele nastati tudi v Ljubljani prodaje mešanega blaga, ki bi stopile na mesto dosedanjih večjih branjevecev. Na deželi bi se pa po mnenji odsekovem težko ukoreninila prodaja mešanega blaga, ker je trgovina z mešanim blagom močno razširjena. Predmete, o katerih govori zadruga sodnega okraja kamniškega, itak sme imeti trgovec z mešanim blagom, omenjeni zakon in predležeča naredba imata pa tudi namen doseči, da se bo bolje kakor doslej razločevalo, kaj sme imeti trgovec mešanega blaga. Odsek toraj pritrija načrtu predležeče naredbe, želi le, da naj bi v § 1, točka 1. odpala predmeta: „seno in slama“, ker bi bilo pač težko to trgovino v soglasje dovesti z zakonom z dne 4. jul. 1896, št. 205, drž. zak., ki ima pred očmi malo zalogo blaga. Dalje bi bilo v § 1. točka 12. h kurivu dostaviti „razun premoga“. Iz točke 29. seznama bi bilo izpustiti „navadna železna kuhinjska posoda, ker se oznamilo malo preobče glasi in s tem predmetom tržijo trgovci z železom, na deželi trgovci z mešanim blagom in najnovejši čas tudi trgovci s kuhinjsko posodo. Zbornica se izreče v smislu tega poročila.

V Zbornični svetnik Fr. Ks. Souvan poroča, da je c. kr. okrožno sodišče v Novem mestu prosilo, naj bi zbornica predlagala v Novem mestu stanujoče in za častno mesto trgovskega prisednika sposobne trgovce, ker je vsled ukaza c. kr. pravosodnega ministerstva, imenovanim trgovskim prisednikom Jos. Ogoreutz-u, Adolf Pauserju, Iv. Nep. Surzu in Ivan Krajec-u potekla poslovna doba. Ker sta gospoda Jos. Ogoreutz in Iv. Surz umrli, predlaga zbornica naslednje gospode trgovce iz Novega mesta stavi v predlog: 2. Ivan Krajec a, 2. Adolf Pauser-ja, 3. Viktor Durini-ja, 4. Adolf Gustina, 5. Franc Seidl-a, 6. Franc Küssel-a.

(Dalje sledi.)

Telegrami.

Dunaj, 10. avgusta. Cesar se je ob 10. uri dopoldne odpeljal v Išel.

Išl, 9. avgusta. Cesarica se je danes dopoldne s posebnim vlakom odpeljala na južno Tirolsko.

Dunaj, 10. avgusta. Cesar je potrdil od dež. zbora kranjskega sklenjeni načrt zakona glede nadzornih organov za promet z živili.

Dunaj, 9. avgusta. Cesar je daroval po povodnji poškodovanim na Gor. Avstrijskem 10.000 gl., v Šleziji 3000 gl.

Solnograd, 9. avgusta.* Včerajšnjega zborovanja se je vdeležilo do 1000 vdeležnikov. V imenu slovenskih delavcev in obrtnikov pozdravil je zborovalce načelnik železničarske zveze med burnim odobravanjem. Vreme je slabo, ker dežuje.

Solnograd, 10. avgusta. Pri včerajšnjem posvetovanju občne sekcije je dr. Krek obširno poročal o delavskih hišah in stavbenih društvih. Zbor mu je soglasno izrekel zahvalo. Gostinčar je zagovarjal konsumna društva, krščansko šolo in varstvo delavcev.

Budimpešta, 9. avgusta. Zbornica je vsprejela § 16. in naslednja dva paragrafa kazensko-pravdnega reda.

Madrid, 9. avgusta. Naselbinski minister je včeraj zvečer prišel v Sante Agneda ter si ogledal posameznosti napada. Canovas je smrtno zadet padel na tla ter se ranil na čelu, da je takoj zgubil zavest. Njegova soproga prihiti zraven, morilec jej zakliče: „Sedaj sem miren, maščeval sem svoje brate.“

Rim, 9. avgusta. Predsedstvo senata je naprosilo ministerskega predsednika Rudinija, da španjski vladi izrazi sožalje in gnev zaradi napada na Canovasa.

Kodanj, 9. avgusta. Sinoči je bila po vsem Danskem grozna nevihta, ki je napravila veliko škodo.

* Ta brzojavka je bila oddana včeraj v Solnogradu ob 9. uri 50 minut dopoldne, mi smo jo prejeli sinoči ob 6. uri 15 minut. Op. ured.

London, 9. avgusta. „Times“ poročajo iz Carigrada, da je Teufik-paša z veleposlaniki izdelal nov člen glede izpraznenja Tesalije. Ko se podpiše mirovna pogodba, plačajo Grki prvi obrok vojne odškodnine ter puste odprto pristanišče v Volu, da se morejo ukrepati turške čete. Sultan utegne ta člen pogodbe odobriti.

Hennebergova svila

— pristna le, ako se naroči neposredno od moje tovarne — črna, bela in barvena, od 35 kr. do gld. 14'65 meter, — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okoli 240 raznih kakovosti in 2000 raznih boj, vzorec itd.) **poštne in carine pristo na dom.** Vzorec obratno. Dvojni pisarni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
25 (e. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu. 8-6 1

Umrli so:

8. avgusta. Venceel Haderboleo, sprevodnik, 57 let, Sv. Petra nasip 65, vodenica.

8. avgusta. Uršula Šventner, prodajalka, 31 let, Sv. Petra cesta 74, nephritis.

V bolnišnici:

7. avgusta. Franc Bonča, delavec, 15 let, ruptura hepatitis.

Tujci.

8. avgusta.

Pri **Storu**: Raumann z Dunaja. — Schmidt iz Heba. — Gasser, Gall, Neumann, Cobul, Aney iz Trsta. — Beyer iz Welsa. — Strupi iz Domžal. — Franken iz Kranja. — Slavik iz Gradca. — Rieder, Wiedonig iz Šmohorja. — Pohar iz Starega Trga. — Finžgar iz Kočevja. — Coharya iz Nabržine. — Konecilija iz Žužemberka. — Bakes iz Slov. Bistrice. — Hellmer iz Ilir. Bistrice. — Novak iz Povira. — Belik s Snežnika. — Waldhauser iz Beljaka. — Jan iz Gorij.

Pri **Maliču**: Klasig iz Trsta. — Lederer iz Brna. — Stern, Posch, Kanitz, Schrott, Weiss, Halle, Allmeder, Brock, Albrecht z Dunaja. — Strohbach iz Maribora. — Justič iz Opatije. — Čurk iz Cerknega. — Prašnikar iz Celovca. — Baillon iz Kranja.

Pri **Lloydu**: Szydlowski iz Breznega. — Pelilan in Endres iz Solnograda. — Vačič, Dekleva z Reke. — Rošenina iz Maribora. — Samsa iz Zagreba. — Alvas iz Bosne.

Pri **Bavarskem dvoru**: Tedeschi iz Trsta. — Mošetič iz St. Petra. — Maraž iz Gorice. — Rožl, Zervani iz Trčenta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
9	9 zvečer	734.6	14.2	sr. svzh.	skoro jasno	
10	7. zjutraj	736.3	11.2	brezv.	megla	44.6
	2. popol.	736.1	23.6	sl. svzh.	del. oblak.	

Srednja včerajšnja temperatura 14.9°, za 4.4° pod normalom.

524 1-1

Z žalostnim srecem javljamo vsem prijateljem in znancem, da je umrl po dolgi in mučni bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, blagorodni gospod

Ivan Vidmar,

o. kr. gimnazijski profesor v Novem Mestu,

v ponedeljek, dne 9. avgusta, ob 9. uri zjutraj v Toplicah na Dolenjskem.

Truplo predragega pokojnika se prepelje v sredo, dne 11. t. m., v Ljubljano ter bode pokopano z izprevodom iz pokopališke cerkve pri sv. Krištofu ob 6. uri zvečer v domačem grobu.

Predragega rajnika priporočamo v blag spomin in pobožno molitev.

Žalujoči ostali.

Dečka, starega 14—15 let, ki je dovršil vsaj ljudsko šolo, **vsprejme** kot

učenca

v svoj **steklarski obrt in prodajalnico**

519 3-3

Avg. Agnola,

steklar v Ljubljani na Dunajski cesti 9.

Prodá se po jako ugodnih cenah in plačilnih pogojih potom protovoljne sodniške dražbe

hiša ter vse posestvo.

Hiša je nasproti cerkve in občinske hiše, toraj jako priprava za vsako obrt. Posestvo prodá se na posamezne kose. Poleg dobrih njiv in travnikov so tudi dobro zaraščeni gozdi, v katerih je veliko lesa za sekanje.

Dražba se bo vršila **dne 16.**, po potrebi tudi **17. t. m.** pri bližnjih kosih na lici mesta.

Natančneje se poizve pri lastniku **Ivanu Drašlerju**, posestniku v Borovnici h. št. 61, sedaj delovodji drž. trtnice v Kostanjevici (Kranjsko), oziroma tudi pri e. kr. okrajni sodnji na Vrhniki. 523 2-1

Pridnega, krepkega dečka, ki je dovršil vsaj prvi razred srednje šole, **vsprejem** takoj kot

učenca

v svejo **špecerijsko prodajalnico.**

518 6-5

Gabrijel Jelovšek

na Vrhniki.

I. kranjski

laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko

čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje 59 104-85

Adolf Hauptmann,

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Severonemški Lloyd v Bremi.

491 30-4

Od vis. o. kr. ministerstva veld ukaza dne 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštinih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika. Do Novi-Jorka.	Brema - Južna Amerika. Do Montevideo.	Brema - Vzhodna Azija. Do Kitajskega.	Brema - Avstralija. Do Adelaide, Melbourne, Sydneya.
Brema - Južna Amerika. Do Buenos-Ayres.	Brema - Vzhodna Azija. Do Japonskega.	Brema - Avstralija. Do Adelaide, Melbourne, Sydneya.	

Najlepša in najcenejša priložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:
Edvard Tavčar.

Dunajska borza.

Dne 9. avgusta.		Dne 9. avgusta.		Kreditne srečke, 100 gld.		200 gld. 75 kr.	
Skupni državni dolg v notah	102 gld. 15 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	158 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	147	—	—
Skupni državni dolg v srebru	102	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161	Avstrijskega rundečega križa srečke, 10 gld.	19	25	—
Avstrijska zlata renta 4%	123	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188	Rudolfove srečke, 10 gld.	26	—	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	Salmove srečke, 40 gld.	71	50	—
Ogerska zlata renta 4%	122	Tisne srečke 4%, 100 gld.	141	St. Genois srečke, 40 gld.	79	—	—
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	100	Dunavske vravnave srečke 5%	129	Waldsteinske srečke, 20 gld.	—	—	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	953	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	Ljubljanske srečke	22	25	—
Kreditne delnice, 160 gld.	369	Posojilo goriškega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	162	—	—
London vista	119	4% kranjsko deželno posojilo	98	Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gld. st. v.	3420	—	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	390	—	—
10 mark	11	Priporitetne obveznice državne železnice	228	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84	—	—
50 frankov (napoleonodor)	9	južne železnice 3%	183	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	—	—
Italijanski bankovci	45	dolenjskih železnice 4%	99	Montanska družba avstr. plan.	134	—	—
O. kr. cekini	5			Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	170	—	—
				Papirnih rubljev 100	127	—	—

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri prebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.